

CO BYCHOM MĚLI VĚDĚT O POŽÁRNÍ OCHRANĚ

Kdybychom Vám položili otázku, jaké právní předpisy znáte, určitě bychom se nesečkali s příliš nadšenou odpovědí. Motoristé si vzpomenou na vyhlášku o silničním provozu, k tomu každý z nás přidá ta ustanovení, která využívá ve své profesi a pak se nám přizná, že to bude s právním vědomím asi všechno.

Nebude proto na škodu, když se na požární ochranu podíváme tentokrát spolu s právníky právě přes brýle paragrafů.

Základním dokumentem, v němž je zakotven význam požární ochrany, je zákon o požární ochraně, ale vzhledem k tomu, že zákon nemůže obsahovat všechna důležitá ustanovení, jsou zde i prováděcí vyhlášky a další právní předpisy, ke kterým můžeme zařadit – nařízení vlády, nařízení krajů.

Občané jsou povinni si počínat tak, aby nedocházelo ke vzniku požáru, zejména při používání, tepelných, elektrických, plynových a jiných spotřebičů a komínů, při skladování a používání hořlavých nebo požárně nebezpečných látek, manipulaci s nimi nebo s otevřeným ohněm či jiným zdrojem zapálení.

Slova – „Občané jsou povinni počínat si tak, aby nedocházelo ke vzniku požárů ...“ Bychom si měli vrýt do paměti a připomenout si je vždy, když se ocitneme v situaci, kdy by se oheň mohl změnit z dobrého sluhy na zlého pána.

A jestliže přece k požáru dojde? Zákon pamatuje na povinnosti občanů i v takovém případě a říká, že každý z nás je při zjištění požáru povinen učinit vše pro jeho uhašení a není-li to v jeho silách, vyhlásit poplach a bezodkladně oznámit Hasičskému záchrannému sboru vše potřebné pro včasný zásah.

Velkým problémem se jeví i používání mobilních telefonů. Pokud zavoláme mobilem na číslo „150“, nemusíme se dovolat na ohlašovnu požáru v okrese, kde právě jsme, ale také do několika desítek kilometrů vzdáleného města, kde je svodná stanice pro linky 150. V těchto případech je nutné sdělit, v kterém okrese, případně městě jste, aby vaše ohlášení mohlo být předáno místně příslušnému hasičskému záchrannému sboru.

Na výzvu velitele zásahu jsme povinni pomáhat podle všech svých možností a od této povinnosti jsou osvobozeni občané mladší 18 a starší 60 let, tělesně a duševně postižení, těhotné ženy a matky. Výjimku zákon činí ještě u osob, jejichž činnost je naléhavější než osobní pomoc, například lékařů záchranné služby nebo policistů či vojáků. Ale řekněte sami, zda je nutné volat na pomoc zákon tam, kde by podaná ruka měla být lidskou samozřejmostí.

Desatero

Každý občan je zejména povinen:

1. zdržet se kouření, manipulace s otevřeným ohněm na požárně nebezpečných místech,
2. udržovat v řádném stavu topidla, komíny, kouřovody, elektrická a jiná zařízení,
3. zajistit, aby v blízkosti topenišť a zdrojů tepla se nenacházeli hořlavé látky,
4. dbát o to, aby topidla a zapnuté elektrické a plynové spotřebiče nebyly ponechány bez dozoru,
5. dbát, aby popel byl sypán vychladlý a do nádob k tomu určených,
6. pečovat o řádný dozor nad dětmi, zamezit jim přístup k zápalkám a hořlavým látkám,
7. používat všechny tepelné a jiné spotřebiče jen k účelu, ke kterému jsou vyrobeny, používat jen schválené spotřebiče a dodržovat návody k jejich obsluze,
8. zachovávat opatrnost při skladování hořlavých látek a látek se sklonem k samovznícení, ukládat je ve stanoveném množství,
9. udržovat pořádek a čistotu na půdách, chodbách a ve sklepech,
10. dbát nevyšší opatrnosti v době sucha, žní a v topném období.

Naše desatero má sloužit jako návod, rada, výstrahy – jak jen chcete.